

Némiképp megnyugodni látszottak a kedélyek a székelyföldi vezetők [bukaresti tüntetését](#) követően. Teljes sikerként lett elkönyvelve az akció, de megbirizgálva a témát, kiderült, ez csak a vihar előtti csend.

A meghozott rendelet **nem kielégítő egyik fél számára sem: a vadásztársaságok sem örülnek**, és a környezetvédők sem boldogok. A vadásztársaságok nem adhatják el vadászoknak a visszaeső bűnöző medvéket, maguknak kell kilőniük, és ezt senki sem finanszírozza számukra.

A környezetvédők meg kifogásolják, hogy a kilövésre helyezik a hangsúlyt, holott elkábítani és elvinni is lehetne a medvéket azokról a területekről, ahol károkat okoznak.

A medvéket nem kérdeztük, de feltételezzük, hogy az országosan **175 egyed kilövésére adott engedéllyel** ők sem értenek

egyet. Egyelőre úgy tűnik, augusztus 15-e után is joggal félhetünk, ha a természetbe kimegyünk.

Ezért megkérdeztünk szakértőket, mit javasolnak, hogyan kerüljük el a medvével való találkozást, és ha mégis megtörténne, mit tegyünk: fordítsuk el a fejünk, és viselkedjünk úgy, mintha észre sem vettük volna őmackóságát, vagy meneküljünk, ahogy csak a lábunk bírja.

A fentiek közül egyiket sem ajánlja **Benke József**, a zetelaki vadásztársaság elnöke, aki szerint az első és legfontosabb tanács:

ne találkozzunk a medvével!

Különösen ne a bocsait védő anyamedvével.

Bár manapság sok az olyan medve, amely megtanulta, hogy az embertől nem kell félni, azért a többségük még mindig elkerüli az emberrel való találkozást. **Ne szorítsuk sarokba**, legyen távozási útvonala.

Ha kirándulni megyünk, csapatosan tegyük, és csapjunk zajt. Lehetőleg egymáshoz közel haladjunk, és beszélgessünk fennhangon. Nyilván nem kell ordítani, mert azzal zavarjuk az erdő nyugalmát, de [a csendes meditációt](#) ne ezekre az órákra időzítsük. Legyen a medvének ideje és útvonala elhagyni érkezésünk előtt a helyszínt.

Az sem jó, ha együtt megyünk ki, de aztán málnászás, vagy gombászás címén **külön bóklászunk**

, mert megtörténhet, hogy a medve meghallja a közeledésünket, menekülni próbál, ezt pedig a társunk irányába teszi. Vadász-szakszóval élve, **ráhajtjuk a vadat a társunkra**

A kutyát is tartjuk magunkhoz közel. Az ebet ugyanis megkergeti a medve, az pedig egyenesen a gazdájához fut. „Úgy szoktuk mondani mi, vadászok, hogy **rávonatoztatja a kutya a medvét a gazdájára**” - mondta Benke József.

Akár emberrel, akár kutyával kirándulunk, ne menjünk a sűrű erdőbe, ahol nem látunk 5-10 méternél tovább. A medve a sűrű, sötét rengetegben szokott tanyázni a bocsáival, mert ott védve érzi a családját. Ha odamegyünk, támadásnak érzékeli, és amennyiben nem lát más lehetőséget, visszatámad. Legyen körülöttünk nyitott a tér, és jó nagy a látótávolság.

Ha dögszagot érzünk, vagy dögöt látunk, ne közelítsük meg. **A medve ugyanis dögevő, nem hagyja ki az ingyen zsákmányt**, nem lehet tudni, hogy nem őrzi-e azt, esetleg nem tér-e vissza a helyszínre lakmározni.

A hajtóvadászkat el kell kerülni.

Sátorozáskor éjszakára az ételeket és az ételszagú dolgokat (fogkrém, gyümölcsös tusfürdő stb) ne hagyjuk a sátor közelében, mert oda fogjuk velük csalni a macit. Internetes medveszakértők szerint tegyük fel egy fára, legalább három méter magasba, és minél távolabb az alvóhelyünktől.

A megmosott, kibontatlan konzervdoboznak nincs szaga, miután megettük a tartalmát, a dobozt oda kell dobni a többi szeméthez. Ne tároljuk a maradékot a kocsiban, mert **a macinak az egy kinyitatlan konzerv**, már nálunkfele is megtörténik, hogy feltöri a kocsit – mondja a zetelaki vadásztársaság vezetője.

A medveürülékes helyeken nem kell félni, **medve nem jár vissza vécézni** – viccel a vadásztársaság vezetője.

Ha mégis találkozánk a medvével,

akkor **hagyjuk a hirtelen mozdulatokat**, ne emeljük fel a karunkat, ne hadonásszunk a kezünkkel, mert azt támadásként értelmezi a medve. Más források szerint jó, ha minél hatalmasabbnak és félelmetesebbnek tűnünk, vagyis felemeljük a kezeinket, mert azzal elijesztjük a medvét. Valószínűleg ez a módszer akkor hatásosabb, ha a medvének van menekülési útvonala. Ha nincs, támadni fog, és akkor talán jobb veszélytelennek tűnni.

Kerüljük a medve tekintetét, mert a szemkontaktust támadásnak veszi – állítja az internet népe. Benke József szerint ez mese, az a lényeg, hogy **legyünk elég messze a medvétől**, és akkor van időnk dönten, hogy futunk, vagy sem. „Tudniillik, a medve is blöfföl. Ha elég messze van, legalább 50 méterre, akkor színlelhet támadást, amíg a bocsok felfutnak a fára, vagy elszaladnak. A medve ilyenkor ráfut az emberre, majd félúton megáll, és visszamegy”.

Egyes források szerint beszéljünk a medvével, ebből tudni fogja, hogy emberrel van dolga. Benke úr szerint azonban **nem fogunk tudni kiegyezni vele**, a medve nem fog tárgyalni. Viszont van egy módszer, amit alkalmazhatunk: utánózzuk az anyamedve mérges hangjait, amikor fújtat és haragos, ha embert lát túl közel hozzá.

A paprikaspray Amerikában bevált módszer, a túrázók alapfelszereléséhez tartozik. Nagy kiszírelésűt kell rendelni, amit teljesen ki kell üríteni, és így akár 8 méter távolságba is elér a hatóanyaga. Az ember elleni kis kiszírelésű spray nem elég, nem használ.

Ne etessük a medvét, és a hulladékot ne hagyjuk elől, elérhető távolságban, mert ahogy a brassói és a tucsoni példákból is láthattuk, **a medve nagyon könnyen rászokik az ingyen ételre**, és nehezen mond le róla.

A legjobb az, ha időben észrevesszük, és lehetőleg nyugodtan, lassan hátrálunk, hogy ne érezze sarokba szorítva magát a medve. Ha ránk támadt, akkor már csak a védekezés marad: amennyiben már letépert, kucorodjunk össze, és kézzel, lábbal védjük a létfontosságú szerveinket, a fejünket, nyakunkat takarjuk le, vagy helyzettől függően, rúgjuk, üssük, ahol érijük. Mindent próbáljunk meg, ami adott helyzetben célravezetőnek tűnhet.

És ne feledjük: **a medve nem ellenségünk**. A medve helyzet felelős kezelése a mi dolgunk, embereké, és nem a medve hibája.